

Dansk Folkeparti höll uppskattat årsmöte

Så fick då återigen SD-Kuriren den stora äran att exklusivt för tidningens läsare rapportera från Dansk Folkepartis årsmöte, det trettonde i ordningen, denna gång på kongresscentret i orten Herning på Jylland. Närmare 800 ombud

och gäster från hela Danmark fanns på plats för att bland annat lyssna till ett mycket uppskattat tal av partiets ordförande Pia Kjærsgaard.

Sidan 6

Sverigedemokraternas syn på äldreförsörjningsstödet

För Sverigedemokraterna är det en självklarhet att Sverige har ett ansvar i första hand gentemot landets egna medborgare. För oss handlar denna inställning om en rättvisefråga – en inställning vi är helt ensamma om.

Sidan 2

Dags att sätta stopp för människohandeln

"Jag anser att varken uppehållstillstånd eller medborgarskap ska kunna uppnås med hjälp av enbart äktenskap. Sverige måste bruka allvar i att sätta stopp för människohandel."

Sidan 4

Om källor och modersmål

Modersmålsundervisningen bygger på ett mångkulturalistiskt synsätt, som Sverigedemokraterna tar avstånd ifrån. Det uttalade syftet med undervisningen är att stärka elevernas icke-svenska identitet.

Sidan 3

En insats för försvaret

Att stärka försvaret och att i det perspektivet skapa samsyn mellan politiker, militärer och befolkning är under alla omständigheter en ödesfråga för Sverige.

Sidan 8

En fest med ormens broder

Ålen är en fisk som genom sin rikliga förekomst och goda smak spelat en stor roll i kosthållningen för äldre tiders svenskar. Dess utseende, levnadssätt och bristen på kunskap har gjort att den omgivits av ett mystikens skimmer.

Sidan 10

SIDAN 5

SIDAN 7

SIDAN 9

Sverigedemokraternas syn på äldreförsörjningsstödet

Foto: www.sxc.hu

När äldreförsörjningsstödet (ÄFS) infördes som en skattebefriad pension, handlade det främst om att ersätta systemet med socialbidrag till äldre anhöriginvandrare.

Att detta äldreförsörjningsstöd infördes, beror på, som vi ser det, två saker:

1. För det första har det blivit allt svårare att förmå kommuner att ta emot "flyktingar", då detta inte minst innebär ökad anhörginvandring och ytterligare belastning på den kommunala budgeten genom bland annat ökade socialbidragskostnader.

2. För det andra handlar det om att friser statistiken; det ser nämligen inte bra ut i invandringsdebatten med så höga socialbidragsutgifter, för tänk om någon fick för sig att hävda att invandringen utgör en stor kostnad!

Det stora flertalet av dem som erhåller äldreförsörjningsstöd är invandrade åldringar, vilka tillåts flytta hit på ålderns höst, från världens alla hörn, och njuta av svensk trygghet på svenska skattebetalares bekostnad.

Förutom grundersättningen (för år 2008 innebär detta en månadsinkomst på 4 421 kronor per månad för ogifta och 3 704 kronor per månad för gifta) får den som erhåller äldreförsörjningsstöd också stöd för boendekostnader upp till 6 200 kronor. Inklusivt boendekostnad kan den som erhåller stödet därmed få

upp till 10 621 kronor. För att beviljas äldreförsörjningsstöd måste man ta ut alla andra möjliga förmåner, såsom till exempel inkomstgrundad ålderspension, garantipension, bostadstillägg och särskilt bostadstillägg. Man räknar även in inkomst av kapital, tjänst eller inkomstillägg för förmögenhet. Men, däremot beviljas skattefria utländska inkomster och stipendier upp till 3 000 kronor – utan att äldreförsörjningsstödet räknas ned – vilket gör att den som får äldreförsörjningsstöd och har utländsk inkomst kan erhålla ända upp till totala 13 621 kronor netto.

"För Sverigedemokraterna är det en självklarhet att Sverige har ett ansvar i första hand gentemot landets egna medborgare."

Dessutom har en invandrad åldring rätt att vistas utanför EES-området upp till tre månader utan att rätten till äldreförsörjningsstöd upphör. Den invandrade åldringen kan således komma hit som anhörginvandrare, erhålla äldreförsörjningsstöd och sedan åka på semester i hemlandet med svenska skattepengar. Den invandrade åldringen kan också

komma hit som "flykting", erhålla äldreförsörjningsstöd och sedan åka tillbaka till det land man en gång "flytt" ifrån. Detta trots att man aldrig arbetat eller bidragit med en enda skattekrona i Sverige.

Vi håller med om nödvändigheten med äldreförsörjningsstödet som ett skydd för att svenska äldre medborgare, som genom för få bosättningsår inte kommit upp i en tillräcklig garantipension, också skall kunna undgå socialtjänsten. Däremot ifrågasätter vi rimligheten med att detta stöd i en hög grad kan nyttjas av utlänningar utan flyktingskäl, samt att äldre med denna inkomst kan leva på en inkomst högre än svenska pensionärer som i hela sina liv bidragit till det svenska samhället. Vidare är det rimligt att kräva att äldre anhöriga inte ska få flytta till Sverige med mindre än att de som tar hit dem kan och vill ansvara för deras försörjning.

För Sverigedemokraterna är det en självklarhet att Sverige har ett ansvar i första hand gentemot landets egna medborgare. För oss handlar denna inställning om en rättvisefråga – en inställning vi är helt ensamma om.

RICHARD JOMSHOF
CHEFREDAKTÖR
JOHNNY SKALIN

SD KURIREN

© Sverigedemokraterna
Eftertryck tillåts endast om källan anges.

SVERIGEDEMOKRATERNA
Box 200 85, 104 60 Stockholm
Tel: 08-50 00 00 50
E-post: info@sverigedemokraterna.se
www.sverigedemokraterna.se

SD-KURIREN
Box 130 45, 250 13 Helsingborg
Telefon: 0455-151 33
E-post: redaktion@sdkuriren.se

HEMSIDA
www.sdkuriren.se

**ANSVARIG UTGIVARE
& CHEFREDAKTÖR**

Richard Jomshof
Telefon: 0455-30 52 14
richard.jomshof@sdkuriren.se

REDAKTION

Jens Leandersson
jens.leandersson@sdkuriren.se

Hansolof Andersson
hansolof.andersson@sdkuriren.se

Mattias Karlsson
mattias.karlsson@sdkuriren.se

Johnny Skalin
johnny.skalin@sdkuriren.se

Björn Söder
bjorn.soder@sdkuriren.se

**ÖVRIGA SKRIBENTER
I DETTA NUMMER**

Jimmie Åkesson, Sven-Olof Sällström,
Lars-Johan Hallgren, Joachim von Ritter,
Tommy Hansson

UTGIVNING

SD-Kuriren utkommer med cirka sex nummer per år till Sverigedemokraternas medlemmar samt övriga prenumeranter.

PRENUMERATION

Sex nummer - 50 kronor
Insättes på bankgiro 5280-7005

ANNONSERING

Se www.sdkuriren.se
eller ring 0455-151 33.

UPPLAGA

25 000 ex (oktober 2008)

SD-Kuriren utges av Sverigedemokraterna och är officiellt partiorgan. De åsikter redaktionen eller externa skribenter uttrycker i tidningen behöver inte nödvändigtvis motsvara partiets ståndpunkter. Redaktionen tar tacksamt emot foton, artiklar, sakuppgifter, tidningsurklipp och teckningar. Insänt material betraktas som tillhörande SD-K:s arkiv. Redaktionen förbehåller sig rätten att korta, rätta, redigera, illustrera och publicera insänt material. Redaktionen ansvarar inte för beställt material.

ISSN 0284-6861.

Besök SD-Kuriren på nätet!
Över 100 000 besök varje månad. Uppdateringar dygnet runt.

[www.sdkuriren.se]

Om källor och modersmål

Modersmålsundervisning i grundskolan är lagstadgad, och tillhandahållandet av denna undervisning är därför obligatoriskt för kommunerna. Modersmålsstöd i förskolan, som bygger på exakt samma grundantaganden och principer, är dock fortfarande frivilligt för kommunerna och i dagsläget är det därför mindre än en tredjedel av landets kommuner som erbjuder detta stöd.

Mattias Karlsson

mattias.karlsson@sverigedemokraterna.se

I Skolverkets faktablad om modersmålsundervisningen formuleras syftet med undervisningen på följande sätt:

"Förutom att utveckla kunskaperna i det egna språket syftar modersmålsundervisningen till att hjälpa eleverna att få en stark självkänsla och främja deras utveckling till tvåspråkiga individer med dubbel kulturell identitet och kulturkompetens. Ämnet ska dessutom ge kunskaper om hemlandets kultur och samhällsskick och hjälpa eleverna att följa utvecklingen i hemlandet."

Modersmålsundervisningen bygger alltså på ett mångkulturalistiskt synsätt, som Sverigedemokraterna tar avstånd ifrån. Det uttalade syftet med undervisningen är att stärka elevernas icke-svenska identitet. Ett sådant synsätt är enligt vår mening djupt kontraproduktiv och kan bara stärka segregationen och motsättningarna i vårt samhälle och undergräva den gemenskap som utgör grunden för vår solidariska samhällsmodell.

Bristfällig och kritiserad forskning

På senare år har det mångkulturalistiska argumentet visat sig allt mindre gångbart och därför har modersmålsförespråkarna successivt glidit över i en mer praktiskt- och vetenskapligt orienterad argumentation. Det främsta argumentet för anhängarna av modersmålsundervisning och tvåspråkig ämnesundervisning är i dag påståendet om att en "enig forskarkår" skall ha slagit fast att barn först måste lära sig sitt modersmål för att sedan kunna lära sig ett andraspråk och ta till sig ämnesundervisning på detta språk.

En granskning i Sydsvenska Dagbladet den 19 mars 2005 visade dock att grunden för detta påstående är ytterst svag och egentligen endast bygger på hänvisningar till en enda amerikansk undersökning (Wayne Thomas och Virginia Collier på George Mason University i Virginia) som utsatts för hård kritik för sina ovetenskapliga metoder och bristande metodik. Trovärdigheten i studien har bedömts som så låg att den av andra forskare har jämförts med astrologi.

I sin motivering till att avslå vår motion om att avskaffa modersmålsstödet i Malmös förskolor lutade sig

Internationell forskning visar att det inte fanns några påvisbara skillnader i kunskaper beträffande läsning, naturkunskap eller matematik mellan de invandrarelever som fått modersmålsundervisning och de som inte fått det. Foto: www.sxc.hu

Barn och utbildningsnämnden på en enda källa. Man hänvisade till ett kapitel i en skrift från Myndigheten för skolutveckling: "Att läsa och skriva – forskning och beprövad erfarenhet" Kap. 3, Kenneth Hyltenstam, som sägs innehålla en internationell forskningsöversikt som bevisar de pedagogiska fördelarna med modersmålsundervisning.

"Modersmålsundervisningen bygger på ett mångkulturalistiskt synsätt, som Sverigedemokraterna tar avstånd ifrån."

En närmare granskning av den aktuella texten understryker dock bara den svaga empiriska bas, som påståendet om att modersmålsundervisning är en förutsättning för goda kunskaper i svenska och andra ämnen bygger på. De enda källor som anges i denna så kallade "forskingsöversikt" är dels den tidigare nämnda och utdömda amerikanska studien av Thomas och Collier och dels en mycket liten svensk studie omfattande 42 ungdomar (Margret Hill), vars vetenskapliga värde Hyltestam själv ifrågasätter. Resultatet från den sistnämnda studien bekräftar dessutom Sverigedemokraternas tes om att modersmålsundervisning kraftigt motverkar invandrabarns förvärvande av en svensk identitet, vilket givetvis måste tas med i beräkningen av dem som väljer att sätta någon tilltro till den.

Kritik mot modersmål

Det har däremot framkommit en

rad andra uppgifter som gör att det i högsta grad vore motiverat att omvärdera grundargumenten för modersmålsundervisningen:

Gisela Håkansson, professor i allmän språkvetenskap vid universitetet i Lund uppgav i Vetenskapsradion den 6 juni 2004 att modersmålsförespråkarnas huvudargument bygger på en "myt" och att det inte finns några studier som kan belägga att invandrabarn skulle bli bättre på svenska genom att först lära sig sitt modersmål.

Även lärarnas riksförbund i Stockholm, Skolminister Jan Björklund, Ebba Witt-Brattström, professor i Litteraturvetenskap och flera före detta SFI-lärare har de senaste åren, offentligt ifrågasatt grunden för modersmålsundervisningen.

I följande internationella forskningsöversikt: Janina Söhn, Bilingual Education for Immigrant Children, AKI Research Review 2 Berlin, June 2005, Konstaterar man följande:

"No reliable evidence has hitherto been found in support of the linguistic hypothesis that children should first become literate in their first language and then, based on this, in the second."

Det mest övertygade argumentet kommer dock från Danmark. Sedan regeringen i Danmark gjort det frivilligt för kommunerna att anordna modersmålsundervisning, har samtliga kommuner upphört med denna verksamhet. Den sista kommunen som övergav systemet var Köpenhamn och det gjorde man efter att en studie från kommunernas forskningsenhet, AKF, tydligt visat att det inte fanns några påvisbara skillnader i kunskaper beträffande läsning, naturkunskap eller matematik mellan de invandrarelever som fått modersmålsundervisning och de som inte fått det (Källa: Sydsvenska Dagbladet 2006-03-29).

Inrikesnotiser

Mp: "10 000 kr mer för varje flykting"

Miljöpartiet föreslår i sin skuggbudget att ersättningen till kommuner som tar emot flyktingar höjs. Kostnaden för detta ska finansieras genom ett stopp av ytterligare skattesänkningar.

Miljöpartiet föreslår en höjning av den så kallade schablonersättningen med 10 000 kronor per individ. Anledningen är att de pengar som varje kommun i dag får inte täcker de faktiska utgifterna.

För Södertälje, som beräknar att ta emot 900 flyktingar nästa år, skulle förslaget innebära ett tillskott på nio miljoner kronor.

Vill lagstifta om flyktingmottagande

Vid en presskonferens i Rosengård i Malmö nyligen presenterade Vänsterpartiet sina förslag till ett "bättre flyktingmottagande".

Förslaget innebär bland annat stora kostnader, omkring 2 miljarder kronor, men även att delar av det kommunala självstyret tas bort. Vänsterpartiet är upprört över att det fortfarande finns kommuner som inte tar emot några eller väldigt få asylinvandrare. Detta vill de genom lagstiftning ändra på.

Kommunerna ska även, enligt Vänsterpartiets förslag, bland annat vara skyldiga att tillhandahålla SFI, samhällsinformation, introduktionsinsatser, kompletteringsutbildning, validering, rehabilitering, tolkar samt också vara skyldiga till att rikta särskild barn- och ungdomsverksamhet till nyanlända.

Socialdemokraterna säger villkorslöst ja till Lissabonfördraget

Mona Sahlin har meddelat att Socialdemokraterna kommer att rösta ja till EU:s överstatliga fördrag, Lissabonfördraget.

LO-kongressen har tidigare krävt att godkännandet av fördraget skulle skjutas upp till dess att regeringens utredning om den så kallade Lavaldomens konsekvenser för arbetsrätten i Sverige presenteras. Socialdemokraterna tänker dock inte invänta utredningen utan väljer att redan nu villkorslöst säga ja till Lissabonfördraget.

Miljö, invandring och brottsbekämpning de viktigaste frågorna

Miljö, invandring och brottsbekämpning är de viktigaste frågorna för svenskarna inför EP-valet nästa år, enligt en undersökning från EU-kommissionen.

Dessvärre visar samma undersökning att färre än hälften av alla svenskar säger att de med säkerhet kommer att rösta, och inte ens en fjärdedel vet att valet hålls nästa år.

SVT startar Halal-TV

SVT har beslutat att börja sända Halal-TV från och med november. Det är SVT:s egen så kallade mångfaldskonsult, Cherin Awad, som tagit fram programidén och som även ska bli programledare.

Halal-TV ska enligt Cherin Awad diskutera samhällsfrågor ur en lite annan infallsvinkel än den vanliga, då samtliga programledare är troende muslimer.

SSU: "Rosor till matförgiftare"

När 145 besökare och tjänstemän på Svenskt näringsliv i Stockholm förgiftades av bakterien Shigella, med magsjukdom som följd, valde SSU Stockholm att utlova rosor till den som tog på sig ansvaret för dådet, skriver Dagens Nyheter den 27 september.

"SSU Stockholm kan inte undvika att se det ironiska i att storkapitalets män, som äter sig mätta på bekostad av världens arbetares lidande, nu drabbas av magsjuka. Därför lovar SSU Stockholm i ett uttalande i dag, en bukett rosor till de som tar på sig ansvar för dådet, då detta med största sannolikhet inte är en slump", stod att läsa i ett pressmeddelande på förbundets hemsida de 2 september.

Mona Sahlin har försökt att släta över det inträffade och säger till TV4 att utspelet är "fruktansvärt".

Besök SD-Kuriren på nätet! Över 100 000 besök varje månad.
Uppdateringar dygnet runt.

[\[WWW.SDKURIREN.SE\]](http://www.sdkuriren.se)

Dags att sätta stopp för människohandeln

"Även vietnameser kan bli kära", förkunnar domaren med auktoritär röst. Jag arbetar som nämndeman och det pågår förhandling i migrationsdomstolen. En vietnames med två barn ansöker om anhöriginvandring. Migrationsverkets jurist redogör för hur man organiserar skenäktenskap enbart i syfte att få svenskt medborgarskap. Vad rätten nu har framför sig är bara ett bland hundratals identiska fall. Ja, fallen är så identiska att vi lika gärna kan lägga karbonpapper mellan dem, hävdar migrationsverket.

Joachim von Ritter

joachim.vonritter@sverigedemokraterna.se

Man är nyskild, har adopterat två barn precis under 18 år och man vill gifta sig med en vietnames i Sverige. Och efter precis två år vill man skilja sig. Två år är nämligen den tid det dröjer innan uppehållstillståndet automatiskt övergår från tidsbegränsat till permanent. Och 18 år är den övre åldersgränsen för barns rätt att få återförenas med sina föräldrar.

Domaren vill inte höra mer, utan avbryter och påpekar mycket riktigt att i svensk rätt döms var och en på individuella grunder. Just det här äktenskapet skulle trots allt kunna handla om äkta kärlek.

Jag funderar över vad domaren menar med äkta kärlek. När ett par ansöker om att få förenas i Sverige måste myndigheterna försöka avgöra om förhållandet är seriöst. I första hand tar man fasta på hur länge förhållandet pågått. Vid, som det heter, "nyetablerade anknytningar", krävs att paret beskriver en ömsesidig förälskelse. När man bedömer främmande kulturers parbildningar utgår man alltså från svenska värderingar.

Turist blir "flyktning"

Jag tänker nu tillbaka på mitt möte med en thailändsk kvinna, som vi här kan kalla Kim. Hon och kompisarna semestrade i Sverige för att roa sig och samtidigt sälja prylar på marknader. Någon i sällskapet kom-

Skenäktenskap är en av många vägar in i Sverige. (Personerna på bilden har ingenting med artikeln att göra.) Foto: www.sxc.hu

mer på att de ska söka asyl i Sverige: "Det är skitlätt - alla gör det". Kim hävdar att hon är flyktning från Laos, och som ett simsalabim förvandlas nöjesresan till en betald asylsökartvistelse. Efter en tid beviljas Kim uppehållstillstånd. Hon ringer sin chef på storvaruhuset i Bangkok och meddelar att hon inte kommer tillbaka till jobbet.

Genom ett dråpligt slarv råkar Kim avslöja sin thailändska identitet för migrationsverket. Hon blir därmed raskt utvisad. I samma veva träffar hon min vän, som vi kan kalla Måns. Kim och Måns blir förälskade och vill gifta sig. Migrationsverket bedömer förhållandet som seriöst och paret kan nu återförenas på svensk mark. Men den heta svensk-thailändska kärleken svalnar med tiden. Inför tvåårsdagen ansöker man om bodelning.

Kanske var detta bara historien om två människor som trodde på en framtid i rosenrött men som underskattade det fenomen vi kallar kulturkrock. Kärleken är blind. Fast ändå råkade den leda Kim till ett svenskt medborgarskap. Polisintendent Marianne Paulsson avslöjar i

Sydsvenskan den 28 april 2008:

"Kan man inte komma hit som asylsökande kan man ta sig hit via skenäktenskap. Det är väldigt enkelt."

Jag har tyvärr bilden av att det inte sällan döljer sig något olustigt i förhållanden mellan svenska män och exotiska kvinnor, oavsett om äktenskapen är falska eller äkta. Jag tänker till exempel på två herrar i min bekantskapskrets. De har inte träffat varandra men har bage det gemensamt att de på äldre dagar skaffat thailändsk fru. Jag vet inte vad den korrekta benämningen är, men "köpefru" säger vi i Skåne. Köpefru är för övrigt vanligt i den arabiska kulturen, får jag höra. Fast där har begreppet hög status. I mina ögon är köpefru dock något ofint. De bage herrarna föraktar thailändsk kultur och visar ingen ansträngning att inviga sina fruar i det svenska språket och samhället. Fruarna är också ofattbart ointresserade av Sverige.

Förre året beviljade migrationsverket uppehållstillstånd för 2 166 nyetablerade anknytningar gällande just Thailand. Man bedömer sådana här resonemangsäktenskap som seriösa trots att det inte sällan står klart att den ena parten har köpt den andra, om än på frivillig väg. Detta borde vara problematiskt med tanke på att människohandel faktiskt är olagligt och att Sverige officiellt uppvisar höga jämställdhetsideal.

Äktenskapshandel

I migrationsdomstolen möter jag dessvärre en del trista exempel på äktenskapshandel som inte ens sker på frivillig väg; det är fruarnas släktingar som köpslår. Tvångsäktenskap kallas det. Speciellt ett ärende har etsat sig fast i mitt minne. Två släkter gör upp om att en man i Sverige ska erhålla en brud från hemlandet; vi kan kalla henne Miriam. En rättslös och viljelös Miriam skeppas hit som en hund från en kennel. Hon är ung och vacker. Men när bruden ska introduceras i sitt nya hem fattar brudgummen misstanke om att man packat på honom en "dålig" kvinna. Han hämnas nu genom att systematiskt misshandla och våldta Miriam. Han uppviglar även sina släktingar och vänner att delta i våldtäkterna.

Miriam blir misshandlad inte bara av sin make och hans kompisar

utan även av sin svärmor. Pernilla Ouis, som skrivit en rapport om hedersvåld, fastställer i Sydsvenskan den 8 februari 2008:

"Det är inte en bedragen man som är förövaren, utan vilken släkting som helst. Både män och kvinnor är både offer och förövare."

Flera av Ouis formuleringar censureras av den som beställt rapporten; Rädda Barnen. Jag får intrycket att Rädda Barnen och andra humanitära organisationer är mer intresserade av att utmåla sig själva som politiskt korrekta än av att ta strid för människor som drabbas av oförrätter. Men Ouis trotsar rädslan att ställa kulturer till svars för människors handlingar:

"I Sverige upprätthålls inte hedern genom kontroll av kvinnliga släktingars sexualitet, tvärtom anses det som skamligt av det svenska majoritetssamhället att hota och utöva våld i detta syfte. Den västerländska historien visar få eller inga exempel på hur barn dödas av sina föräldrar i hederns namn. [...] Att människor från hederskulturer inte bryr sig om vad vi i majoritetssamhället anser om dessa dåd kan ses som ett stort underkännande av integrationspolitiken. Om de endast bryr sig om hur den egna gruppen reagerar, och om dessa inte fördömer våldet, utan snarare applåderar det, uppmuntrar det och i själva verket är orsaken till det, måste vi öppet diskutera dessa grupper värderingar"

Miriam inser att hennes liv är i fara. Hon vädjar till pappa om att få komma hem igen. Men hon måste absolut lyda sin make, annars drar hon skam över släkten. Efter två månaders misshandel får Miriam till slut hjälp av svenska myndigheter med polisanmälan, läkarvård och skilsmässa. Polisen gör dock ingen utredning utan avskriver ärendet i brist på bevis. Det står mannen fritt att utkräva en ny brud. Han tillhör en kultur som har annan uppfattning än svenskar om hur äktenskap fungerar.

Främmande kulturers kvinnosyn

Via sitt arbete som socialsekreterare i Höganäs har Maria Hagberg lärt känna främmande kulturers kvinnosyn. Tidigare fanns hon i styrelsen för Feministiskt initiativ. Nu har hon hoppat av med motiveringen

att partiet "blundar för att hedersvåld har religiösa och kulturella grunder". I Sydsvenskan den 7 maj 2008 förklarar hon att partiets inställning till hedersvåld bygger på "politisk korrekthet och rädsla för att kallas rasist".

Jag beger mig till Humanitetens hus i Malmö den 11 mars 2008. Här återser jag min före detta kollega Rakel Chukri som föreläser om "Vägen till frigörelse" och som numera är kulturjournalist på Sydsvenskan. Rakel har sina rötter bland assyriska invandrare. Här förekommer omfattande kvinnoförtryck, men eftersom assyrier aldrig utför hedersmord sker oförrätterna utan tidningsrubriker och debatt. Rakel ger en medryckande och personlig skildring av kvinnor som tar sig frihet att själva avgöra vad som är hedersamt. Men inte får assyrierna någon inspiration av "rödstrumpor som skriker" säger Rakel. Snarare blir man illa berörd. Då är det istället "amerikansk snack-tv" som väcker lusten till ökad självständighet.

Jag anser att varken uppehållstillstånd eller medborgarskap ska kunna uppnås med hjälp av enbart äktenskap. Sverige måste bruka allvar i att sätta stopp för människohandel. Men det vi gör när vi beviljar uppehållstillstånd vid äktenskapsimport är egentligen värre än att bara tillåta kommersen; det är att agera medhjälpare åt köparen. Pernilla Ouis skriver:

"Att kunna erbjuda en släkting ett uppehållstillstånd här är något man kan köpslå med i arrangerade äktenskap."

Rättegången avslutas

Rättegången om vietnameserna som vill anhöriginvandra slutar att migrationsdomstolen avslår ansökan. Senare rullas historien upp i media. Sydsvenskan meddelar den 4 mars 2008 att fyra personer står huvudmisstänkta för att ha utpräglat skenäktenskap och falska identiteter åt närmare 500 vietnamesiska medborgare som därigenom kunnat invandra till Sverige. Ligan har begärt 120 000 kronor per person, vilket de insmugglade har finansierat dels genom svenska bidrag, dels genom slavarbete på svensk mark.

Justitieminister Beatrice Ask förklarar i SVT:s nyhetsmorgon den 6 mars att bevisläget är svårt. Vietnameserna har egentligen inte smugglats till Sverige utan snarast kommit hit helt legalt, om än i falskt syfte. Straffvärdet på ligans brott är mindre än två års fängelse, och polisen har därför inte fått full befogenhet att eftersöka bevis. Justitieministern klargör också att det inte uteslutande är skenäktenskap: "Även vietnameser blir förälskade."

Fotnot: Sedan artikeln skrevs har tingsrätten i Halmstad kommit med det märkliga avgörandet att varken organiserat skenäktenskap eller organiserad skenädoption är att jämställa med flyktingsmuggling och faktiskt inte ens utgör en kriminell handling. Den vietnamesiska ligan friades helt. Chefsåklagare Thomas Wennerstrand befarar i TT att hela den reglerade invandringen till Sverige nu kan vara satt ur spel. Advokatnotan slutade på 12,5 miljoner kronor.

"Alla män är talibaner!"

Det hävdar feministen Gudrun Schyman och menar då att hedersförtryck sitter i könstillhörigheten och inte i kulturen. Men om nu hedersförtryck hör hemma i den feministiska debatten undrar jag varför inte kvinnoorganisationerna angriper ämnet. Vad kvinnoorganisationer gör för nytta har jag aldrig fattat. Jag förknippar dem enbart med obegripliga målsättningar och osmakliga jippon.

Hösten 2007 går kursen "Fittbyxor" på Malmö fria kvinnouniversitet. Svenska män förtrycker kvinnor genom sin uteslutanderätt att använda gylf, menar man. Därför ska kvinnor lära sig hantera byxor med gylf nedåt och i stående läge "med en gemensam kissaktion" orena offentliga miljöer. Detta kan ge böter. Men Malmö fria kvinnouniversitet får inga böter utan istället ett statsbidrag på närmare 300 000 kronor. Med andra ord går kvinnokampen ut på att dels kasta vatten, dels kasta pengar i sjön.

Integrationsminister Nyamko Sabuni erkänner i sin bok "Flickorna vi sviker" 2006: "Det är så illa att djuren i dagens Sverige faktiskt har ett bättre skydd än barn och kvinnor som lever under hedersförtryck." Kanske tändes hoppet hos Sabuni när hon så fick höra om kissaktionen på Malmö fria kvinnouniversitet. Vi vet i alla fall att hon ögonblickligen belönade universitetet med 52 000 kronor via "Delegationen för fördelning av statsbidrag för kvinnors organisering och jämställdhetsprojekt".

Femton minuter för Sverige

- viktigt att rösta i EP-valet nästa år

Femton minuter, längre tid än så tar det inte för de flesta av oss att rösta i valet till Europaparlamentet den 7 juni nästa år. Många ser det som en självklarhet att vi tar ett mandat, men det kommer att krävas mycket engagemang och hårt arbete för att nå målet. Just din röst och din arbetsinsats kan vara det som slutgiltigt faller avgörandet.

Sven-Olof Sällström

svenolof.sallstrom@sverigedemokraterna.se

Det är av största vikt att Sverigedemokraternas medlemmar och sympatisörer röstar i valet till Europaparlamentet i juni 2009. Foto: www.val.se

Först och främst skall vi komma ihåg att de flesta brukar skolka från EU-valet. Sist var det mindre än fyra av tio väljare som brydde sig. Av Sverigedemokraternas väljare var det ännu färre som orkade ta sig till en vallokal. Men detta låga valdeltagande ger oss också en unik chans. Om alla de som röstade på Sverigedemokraterna i senaste riksdagsvalet återigen skulle rösta på partiet, så skulle det ge omkring 6,2 procent av rösterna, och därmed säkra ett mandat för partiet.

Denna oerhörda framgång skulle betyda mycket, inte bara för våra möjligheter att få till stånd ett svenskt utträde ur unionen, utan också för partiets satsning inför riksdagsvalet 2010. Vi skulle bibehålla en positiv trend och bilden av ett framgångsrikt växande parti. Dessutom skulle partiets alla aktiva partiarbetare, medlemmar och sympatisörer få vara delaktiga i ett historiskt politiskt genombrott. Om däremot trenden från 2004 håller i sig, att Sverigedemokraternas väljare inte bryr sig om delta i EU-valet, skulle media och våra politiska motståndare skulle använda detta som ett argument mot oss i riksdagsvalet.

Valet angår oss

Det finns de som påstår att Europaparlamentsvalet inte angår oss. Att vi som inte vill vara med om ett nytt superstatsbygge i Europa inte har något i Bryssel att göra. De säger att vi som värnar svenskt självbestämmande och svensk självständighet inte behöver bry oss om detta val, vi kan ändå inget påverka. Självklart är det oerhört svårt för ett eller ett par mandat att påverka politiken. Men tillsammans med andra EU-kritiska krafter i parlamentet har vi möjlighet att bromsa den negativa utvecklingen.

Runt om i Europa växer missnöjet med EU:s totala makt över de nationella parlamenten. Tillsammans kan vi förändra utvecklingen, samtidigt som vi fortsätter arbeta för ett utträde ur unionen. En plats i EU-parlamentet ger oss en plattform för att utveckla och driva vår EU-politik även inom Sveriges gränser. Det är ju trots allt i den svenska riksdagen ett beslut om utträde skall fattas. Jag vill tvärtom påstå att vi har allt att vinna på ett starkt valresultat i EU-valet

2009. Men för detta krävs stora arbetsinsatser från samtliga medlemmar och sympatisörer.

Fokus på viktiga frågor

Sverigedemokraterna i EU-parlamentet kommer självklart att sätta frågan om utträde i första rummet. Men med en sverigedemokratisk politik får vi också fokus på många andra viktiga och angelägna frågor. Ett starkt gränsskydd mot den ökande internationella brottsligheten är naturligtvis en av många, men även ett självklart nej till Turkiet som medlem i unionen. Behovet av ett svenskt självbestämmande i invandringsspolitiken visar inte minst EU-domstolens kritik mot Danmarks framgångsrika och vägledande politik. Men självfallet kräver detta en mer verklighetsbaserad svensk invandringsspolitik än som just nu är fallet.

Junilistan med sina 14,5 procent i förra EU-valet har blivit en stor besvikelse för väljarna, som trodde att de röstade på ett EU-kritiskt parti som skulle verka för ett svenskt utträde. Men det har aldrig varit junilistans målsättning. I stället har partiet fullständigt försvunnit från den politiska debatten. Partiledaren Nils Lundgren lämnade tidigare i år det sjunkande skeppet. Den förra socialdemokratiska riksdagsmannen Sören Wibe har nu tagit på sig rollen som junilistans räddare. Men väljarna har förmodligen inte glömt junilistans svek.

Den svenska modellen

Socialdemokraterna har klagat ut att man fullt ut ställer sig bakom Lissabonfördraget (EU:s nya grundlag). Därmed har man också givit upp kampen om den svenska modellen. Socialdemokraterna försvarar inte längre arbetsmarknadens parter rätt att genom förhandling bestämma villkoren på den svenska arbetsmarknaden. Det blir, om socialdemokraterna får som de vill, fritt fram för utländska företag från läglöneländer att med svältlöner konkurrera på den svenska arbetsmarknaden. Det finns därmed fog för att kalla det socialdemokratiska partiet för löntagarfientligt. Dessutom har det socialdemokratiska partiet fört fram sin partisekreterare och före detta aktivisten i kommunistiska förbundet marxist-leninisterna KFML, Marita Ulvskog, som toppnamn i EU-valet.

I miljöpartiet har ledarduon låtit partipiskan vana. I syfte att närma sig socialdemokraterna har miljöpartiet nu slutgiltigt bestämt att man stryker kravet på att Sverige ska lämna EU. För miljöpartiet var det viktigare att kunna sitta i en socialdemokratisk regering än att stå upp för svensk självständighet. Miljöpartiet är därmed inte längre ett trovärdigt alternativ för de EU-kritiska väljarna. Man har tydligt visat att personlig vinning, prestige och makt är viktigare än politiska resultat.

Förutsättningarna är goda

I våras undersökte SOM institutet väljarnas attityder till EU. Där svarade 49 procent att de tyckte det vore fel att lämna unionen, medan 25 procent var klart för ett svenskt utträde. Av detta kan man dra två slutsatser. Dels att en majoritet av väljarna (51 procent) inte anser det vara fel att lämna EU. Men desto viktigare är att de 25 procent som är klart för ett utträde i dag bara har två partier att välja mellan: vänsterpartiet och Sverigedemokraterna.

Förutsättningarna kan till synes vara oerhört goda. Men vi får aldrig inbilla oss att det går av sig själv, att det på något sätt är klart. Sverigedemokraternas väljare har mer än andra partiets väljare tidigare struntat i EU-valet. Låt oss tillsammans arbeta för att förändra detta. Låt oss gemensamt och med full kraft arbeta för en total uppslutning vid valurnorna i juni 2009. Ge Sverigedemokraterna 15 minuter av din tid, den 7 juni 2009. För Sveriges och för vår gemensamma framtids skull.

blogg@sd-k

Jimmie Åkessons blogg finns på www.sdkuriren.se, där aktualiteter kommenteras.

En egen planhalva

Den 6 oktober fick vi ta del av resultatet från miljöpartiets medlemsomröstning om kravet på utträde ur EU. Det blev, enligt min uppfattning något oväntat, en ganska tydlig majoritet för ett slopande av kravet.

Ett hårt slag mot det svenska EU-motståndet, förstås. Troligen också ett hårt slag mot miljöpartiet, vars vilja att ingå i en socialdemokratisk regering efter valet 2010 kommer att tvinga fram ytterligare eftergifter. EU-motståndet har de senaste åren hållit miljöpartiet kvar på banan. Vad berättigar deras existens när de nu släpper denna fråga? De verkar nöja sig med att bli ett renodlat stödparti till socialdemokraterna – något som sannolikt kommer att straffa sig på längre sikt.

Om de nu ändå skulle släppa utträdeskravet kunde de inte – ur vårt perspektiv – valt en bättre tidpunkt. EU-valet närmar sig, och åtminstone för oss som inte tycker om det europeiska monsterbygget handlar det fortfarande om ett ja eller nejval. EU-valet ger oss en möjlighet att vart femte år sända en tydlig signal, genom att rösta på ett motståndarparti. Förhoppningsvis kan miljöpartiets totalvändning driva väljare till ett parti som är tydliga i sitt motstånd mot utvecklingen mot en EU-stat. Sverigedemokraterna är ett sådant parti.

"Av samma skäl reagerar jag mot EU:s klåfingrighet när det gäller den danska invandringsspolitiken. Låt alla folk vara herrar i eget hus!"

Mp:s Maria Wetterstrand motiverar sin kovändning med att EU gör bra saker i klimatfrågan. Må så vara, men det verkliga skälet är förstås något helt annat. Miljöpartiet vill ingå i en regering med Mona Sahlin och EU-motståndet har hittills stått i vägen för det. Frågan är vad som händer med andra, traditionella mp-frågor som inte är kompatibla med socialdemokratin? Är nästa steg för mp att bli motståndare till friskolor?

Om vi ändå utgår från att Wetterstrands svepskäl är ärligt menat: Personligen tycker jag att de flesta EU-länder har en väsentligt bättre migrationspolitik än Sverige. En gemensam EU-politik på det området skulle med all sannolikhet gynna oss, åtminstone på kort sikt. Ändå är jag emot en sådan utveckling, av det skälet att jag anser det vara upp till svenska folket att besluta om den svenska invandringsspolitiken. Av samma skäl reagerar jag mot EU:s klåfingrighet när det gäller den danska invandringsspolitiken. Låt alla folk vara herrar i eget hus!

Den 12 september fanns jag på en jättebild över ett uppslag i Expressen med rubriken "Raset för SD". Anledningen var att vi tappade någon procentenhet i Demoskops mätning av väljarsympatierna. "Vi är medvetna om att det kommer gå upp och ned nu", sa jag då i en kommentar.

När samma tidning i början på oktober presenterade en ny mätning från samma opinionsinstitut, visade det sig att Sverigedemokraterna noterades för rekordhöga 4,5 procent. Större än både kristdemokraterna och vänsterpartiet. Rubriken löd dock inte "Lyftet för SD", och varken jag eller någon annan Sd-företrädare fanns med på bild...

Vill Du veta mer om Sverigedemokraterna?

Tveka inte att kontakta oss för ett gratis informationspaket.

Tel: 08-50 00 00 50

Bankgiro: 5280-7005 (medlemskap 300 kr)

E-post: info@sverigedemokraterna.se

På webben hittar Du mer information om Sverigedemokraterna i Din kommun.

www.sverigedemokraterna.se

**GLÖM INTE ATT BETALA
MEDLEMSAVGIFTEN FÖR 2009!**

BG: 5280-7005 (300 KR, SD-KURIREN INGÅR)

Danmark, ett härligt land

Så fick då återigen SD-Kuriren den stora äran att exklusivt för tidningens läsare rapportera från Dansk Folkepartis årsmöte, det trettonde i ordningen, denna gång på kongresscentret i orten Herning på Jylland.

Lars-Johan Hallgren

xxx@sverigedemokraterna.se

Rätt snabbt kan man konstatera att de första intrycken till stor del präglas av att allt är mycket välarrangerat och professionellt; allt från incheckningen av anländande ombud som går mycket snabbt och smidigt till inledning och genomförandet av årsmötet.

Tidigare år har mötena inletts med en mindre parad och en fanborg till musik. I år valde man att i stället använda sig av ett bildspel med ljud och musik, ett bildspel i vilket man visade mycket av det i Danmark så världskända gemytet, blandat med trevliga naturbilder och familjer med sina barn, för att bryskt ändras till bilder på fördölsen efter en bilbomb, bilder på ambassader som brinner, filmsekvenser med stora horder av uppretade muslimer som demonstrerar mot muhammedteckningarna och bränner danska flaggor. En inledning som för övrigt var mycket lik den inledning som Sverigedemokraterna själva hade på sitt årsmöte 2006.

I danskarnas "hygge" vilket är ett kortare ord för "social samvaro under trevliga och gemytliga former" ingår även sång. Så efter bildspelet var det dags för allsång där alla sjöng med efter bästa förmåga. Därefter hälsades alla de närvarande ombuden, press och gäster välkomna av staden Hernings vice borgmästare, Lars Krarup, som tillhör regeringspartiet Venstre.

Ett tal för Danmark

Efter årsmötets officiella öppnande, mer sång i form av den danska nationalsången "Der er et yndigt land", vilket fritt översatt betyder "Det är ett härligt land", var det så dags för Dansk Folkepartis ledare Pia Kjærsgaard att äntra talarstolen.

Talet, som inleddes med orden "Giv os Danmark tilbage!", handlade till stor del om yttrandefrihet och demokrati, samt om hur dessa

Närmare 800 personer deltog på Dansk Folkepartis årsmöte i Herning på Jylland. Foto: Jens Leandersson

rättigheter har kommit att bli allt mer ifrågasatta från islamistiskt håll. Kjærsgaard berörde bland annat den situation som den holländske politiker, Geert Wilders, befinner sig i. I flera år har han varit tvungen att flytta var natt, övernattnat på kaserter och i fängelser. Detta bara för att han har uttryckt en negativ åsikt om islam och för att han har valt att ge röst åt många holländares frustration och rädsla. Wilders har i sin egen skap av politiker även producerat den uppmärksammade islamkritiska filmen Fitna.

Kjærsgaard gick också till hårt angrepp mot EU och deras försök att ta bort ländernas nationella självbestämmanden. "Här är vi danskar!" och "Det kommer vi fortsättningsvis att vara!", sade Kjærsgaard bland annat. Hon fortsatte sedan att tala om kärleken till fäderneslandet och vikten av att värna nationalstaten:

"Landet är hotat. Inte av galna diktatorer, generaler eller marscherande soldater. Nej, vårt självbestämmande är hotat av EU-monstret, som danskarna själva varit med och skapat."

Vidare berörde Kjærsgaard att den danska Valfärdskommissionen redan 2005 pekade på att invandringen till Danmark är en katastrof för både den danska ekonomin och danskarnas välfärd. Och hon riktade hård kritik mot bland annat Social-

demokraterna och deras oförmåga att erkänna sambandet mellan "danskarnas välfärd och invandringspolitiken". Hon påpekade också att regeringspartierna inte är mycket att räkna med utan ett stort och starkt Dansk Folkeparti. Hon konstaterade att Dansk Folkeparti är ett parti som står på de sämst ställda danskarnas sida och att invandrare som inte är villiga att ta till sig danska värderingar bör åka hem igen.

En växande folkrörelse

Efter ett rörande och inlevelsefullt tal, möttes Pia Kjærsgaard av stående ovationer av alla närvarande i salen. Och de var många. Exklusive pressen, till vilka SD-kurirens utsända räknades, fanns det på plats 651 ombud och 125 inbjudna gäster, alltså totalt 776 personer.

Till stor glädje för Dansk Folkeparti och alla deras sympatisörer i Danmark och utomlands, har Dansk Folkeparti i år slagit medlemsrekord; partiet hade den 8:e september hela 9 973 medlemmar. En stor framgång från de 900 medlemmar partiet hade vid sitt bildande 1996.

Partiet har idag 97 lokalföreningar som tillsammans täcker alla Danmarks kommuner utom en. I samtliga dessa lokalföreningar utom en går partiet starkt framåt. Den lokalförening som gick starkast framåt hade en medlemstillväxt under ett år

på hela 63,1 procent.

En annan glädjande nyhet är att Dansk Folkeparti legat på drygt 10 procent av väljarsympatierna den senaste tiden, vilket är en framgång med drygt 2 procent sedan valet i november 2007.

En stor överraskning

Efter en allmänpolitisk debatt, val av partistyrelse och mer allsång, återvaldes Kjærsgaard enhälligt av de närvarande ombuden. Även här visade de församlade ombuden sin uppskattning med stående ovationer och blomsterkvastar.

Efter Kjærsgaards tacktal förrätades val av den del av partistyrelsen som väljs av årsmötet (den andra hälften väljs av Folketingsgruppen och en ledamot väljs av ungdomsförbundet); med en partistyrelse på totalt elva personer handlade det således om att välja fyra ledamöter. Kandidaterna fick två minuter var att presentera sig på och därefter var det dags för val och röstsammanräkning. Under tiden röstsammanräkningen pågick var det åter dags för sång följt av ännu en allmänpolitisk debatt där många visade sig vara goda talare och höll såväl insiktsfulla som tänkvärda och engagerade tal.

Sedan var det dags för dagens stora överraskning, gästtalar Kurt Westergaard, 73, mannen bakom en av de uppmärksammade Muham-

medteckningarna, den där Muhammed har en bomb i turbanen, som blivit vida känd i hela världen. Under sitt tal berörde han hotet från islam och drog sig inte för att jämföra islamismen med 30-talets nazism. Westergaard tog upp exempel på personer som stod upp mot nazismen på 30-talet och hamnade i fängelse för detta. På samma sätt utsåts kritiker av islamismen för förföljelser och riskerar sina liv i dag, påpekade han. Ett tydligt exempel på detta är den holländske filmregissören Theo van Gogh, som mördades brutalt på gatan av en muslimsk extremist, efter att han gjort en islamkritisk film.

Efter Westergaards tal formligen exploderade den stora lokalen i dånande applåder från ombuden. Dels för det uppskattade talet, dels som ett erkännande av en man som i dag tvingas att leva med skyddad identitet och polisbeskydd på grund av hot från fundamentalistiska muslimer som vill ha honom dödad. Allt bara för att han ritat en satirisk teckning av profeten Muhammed.

Efter talet och efter det att valet till partistyrelsen hade presenterats, var det dags för val av suppleanter och ytterligare en allmänpolitisk debatt. Dagen avslutades med en mycket trevlig middag i kongresscentret, för att under mycket "hygge" avnjuta en bättre middag med inslag av både sång, musik och dans.

Årsmötets andra och sista dag

Årsmötets sista dag – söndagen – inleddes som brukligt med sång. Därefter talade Dansk Folkepartis gruppledare i Folketinget, Kristian Thulesen-Dahl. Efter detta inspirerande tal kunde de medlemmar som så önskade under ungefär en timmes tid ställa frågor till några av de närvarande Folketingspolitikerna.

På detta följde sedan års- och verksamhetsberättelse samt en kortare redogörelse för den budget som partiet har att arbeta efter det kommande året. Man fastställde även vissa förtroendeposter samt valde revisor.

Partiets vice ordförande för EU-frågor, Morten Messerschmidt, höll sedan ett mycket uppskattat tal. Dansk Folkeparti är i likhet med Sverigedemokraterna ett mycket EU-kritiskt parti.

Senare följde en stund med politisk diskussion – öppen för de ombud som ville delta. Näst sista talare var representanten för Dansk folkepartis ungdomsförbund (DFU) Allan Steen Hansen, som höll ett ömsom allvarligt ömsom humoristiskt tal om dagens situation i Danmark och den omvärld som vi alla är en del av vare sig vi önskar det eller inte.

På detta följde fri debatt i drygt en timmes tid. Återigen visade många av ombuden tecken på välta lighet och retoriskt kunnande av den högre skolan.

Sist upp i talarstolen var ingen mindre än partiordföranden själv – Pia Kjærsgaard. Hon tackade alla de närvarande så mycket för de två dagarna som de tillbringat tillsammans på årsmötet och tackade alla som varit verksamma och gjort Dansk Folkepartis årsmöte 2008 till ett lyckat sådant.

Dansk Folkepartis årsmöte 2008 avslutades mycket stämningsfullt med en allsång.

SD-Kurirens Jens Leandersson (till höger) i samtal med Pia Kjærsgaard och Søren Espersen. Foto: Lars-Johan Hallgren

Kurt Westergaard, mannen bakom en av Muhammedteckningarna, höll ett mycket uppskattat tal. Foto: Jens Leandersson

Nationalistiska framgångar i österrikiskt val

Året var 1999 och 27 procent av österrikarna hade gett sin röst till "de frihetliga" i FPÖ. Partiet kom, trots EU:s sanktioner och hot om att bryta alla poliska kontakter med landet, att ingå i den österrikiska regeringen tillsammans med det konservativa folkpartiet ÖVP.

Björn Söder

bjorn.soder@sverigedemokraterna.se

"De politiska sanktionerna mot Österrike kom efter påstötningar från de österrikiska socialdemokraterna till sina socialistiska broderpartier i de 14 EU-länderna enligt ett förtroligt uttalande av den socialdemokratiska danske statsministern Poul Nyrup Rasmussen", skrev SD-Kuriren i sitt juni nummer år 2000. Sveriges dåvarande utrikesminister, Anna Lindh (s), ansåg i Aftonbladet den 2 februari samma år att man måste "sätta upp gränser för vad man inte accepterar" och att ett "främlingsfientligt parti bör inte hemma i Europa i dag". Lindh ställde sig helt bakom att EU lade sig i Österrikes inre angelägenheter eftersom hon ansåg att demokratin "måste skyddas".

SD-Kuriren nr 38, juni 2000.

Frågan är nu om vi står inför en repris? Efter senaste valet i Österrike den 28 september samlade åter FPÖ, tillsammans med utbrytarpartiet BZÖ, närmare 30 procent av rösterna. Samtidigt backade både socialdemokraterna (SPÖ) och de konservativa.

Korruption och svärgpolitik

När ÖVP tog med sig FPÖ in

Heinz-Christian Strache, partiledare för FPÖ, jublar över valresultatet på hela 17,7 procent. Foto: fpoe.at

i regeringen 1999 bröt man en närmare 30-årig tradition, den sk proporz, där socialdemokraterna och de konservativa delat upp makt och arbete mellan sig. Detta ledde till korruption och svärgpolitik och var en av orsakerna till att FPÖ, med partiledaren Jörg Haider, gick starkt framåt i valet 1999. FPÖ tilldelades sex ministerposter i regeringen.

Men efter de våldsamma ovädren i Europa under 2002 punkterades den österrikiska regeringen av Jörg Haider. Samtidigt bröt hans parti ihop i inre stridigheter, som fick två av hans ministrar att avgå. Vice förbundskansler Susanne Riess-Passer, som dessutom fått partiledarrollen i FPÖ efter Haider, lämnade regeringen tillsammans med finansminister Karl-Heinz Grasser. Anledningen var att regeringen sköt upp en skattereform för att kunna betala skadorna efter de översvämningar som Österrike drabbats av. Haider ansåg att det var ett svek mot låginkomsttagarna och krävde en extra partikongress i FPÖ, vilket Riess-Passer vägrade.

Utbrytning ur FPÖ

Efter regeringens fall utlyste förbundskanslern och ledaren för ÖVP, Wolfgang Schüssel, nyval och FPÖ backade till 10 procent samtidigt som ÖVP gick starkt framåt. För Haiders del trodde många att hans politiska karriär var över. Han bröt sig ur FPÖ och bildade ett eget parti,

Förbundet för Österrikes framtid (BZÖ), och koncentrerade sig på sin hemstat Kärnten. Samtidigt tog Heinz-Christian Strache över FPÖ. Men i senaste nyvalet, som föregicks av en splittring mellan regeringspartierna SPÖ och ÖVP, gick alltså både Haiders BZÖ och FPÖ starkt framåt. BZÖ samlade 10,8 procent av rösterna och FPÖ fick 17,7 procent. I Haiders delstat Kärnten blev BZÖ största parti med ett väljarstöd på nästan 40 procent medan FPÖ blev näst största parti i Wien med över 20 procent. I väljargruppen under 30 år fick FPÖ 33 procent av rösterna.

- Det visar att ungdomar vill ha en förändring. Och den förändringen står vi för, sade Heinz-Christian Strache i ett pressmeddelande.

Hårda ord mellan partiledarna

Många frågar sig nu hur en ny regering kommer att se ut. I skrivande stund är det oklart om vilken koalition som kommer att styra Österrike de närmaste åren. Man kan också ställa sig frågan om det är möjligt att FPÖ och BZÖ samarbetar och tillsammans kommer att ingå i en regeringskoalition. Inför valet var det hårda ord mellan de båda partiledarna. Båda slogs om vem som var originalet och vem som var kopian.

Heinz-Christian Strache har å sin sida uteslutit ett samarbete med BZÖ:

- Jag har, som partiledare för

Jörg Haider (andra från vänster), partiledare för BZÖ, jublar över partiets 10,8 procent i valet. Foto: bzoe.at

FPÖ, fastslagit att originalet, som är FPÖ, var den klara valsegaren i söndagens val. FPÖ är originalet, det är ett realpolitiskt faktum, förklarade Strache, och anklagade BZÖ för att vara knähundar till ÖVP.

Jörg Haider har å sin sida inte kategoriskt avfärdat samarbete med FPÖ:

- Alla konstellationer – även en där vi inte själva ingår – är bättre än en koalition mellan SPÖ och ÖVP, sade Jörg Haider vid en presskonferens efter valet.

Synen på EU skiljer

Skillnaden mellan de båda partierna kan tyckas vara små. En aspekt som dock skiljer dem åt är deras syn på EU.

- BZÖ vill vara med i ett EU av nationsstater, men är emot Lissabonfördraget och överstatligheten. FPÖ, däremot, är emot att vara med i EU överhuvudtaget, säger Kent Ekeroth, internationell sekreterare hos Sverigedemokraterna.

Men när det gäller synen på invandringspolitiken har de båda partierna, efter att ha haft lite olika syn, nu närmast sig varandra:

- BZÖ har alltid varit kritiska till immigrationspolitiken men ställde inledningsvis positiva till en kontrollerad immigration. De skärpte dock sina krav när de såg att deras stöd i opinionen var svagt. De har i likhet med FPÖ numera en starkt invand-

ringkritisk inriktning och även en position för lag och ordning, säger Kent Ekeroth.

Inte möjligt med bojkott

Oavsett om både FPÖ och BZÖ kommer att ingå i en ny regering eller om endast ett av partierna kommer att ta plats, kvarstår frågan om hur EU kommer att agera. Kommer EU att åter hota med sanktioner i brist på demokratisk respekt för den folkliga viljan i Österrike?

Kent Ekeroth tror inte att det är möjligt. En av anledningarna är att de regler och lagar som Jörg Haider förespråkade 1999 är sådana som sedan dess införts i länder i Europa, bl a i Danmark. Det skulle således vara svårt att motivera en bojkott av en regering med FPÖ/BZÖ.

- Dessutom kan man titta på Italien som går hårt fram emot illegala immigranter och för en strikt invandringspolitik. Där har ingen bojkott inträffat, påpekar Ekeroth.

Politiken har med andra ord i viss mån förändrats i EU sedan 1999. Efter 11 september-attackerna och den ökande islamiseringen av Europa finns det idag många länder som har stora och växande partier som tar upp just frågor som även FPÖ och BZÖ driver. Få tror alltså att sanktioner och bojkotter vore möjliga i dagens Europa, men det återstår att se.

Jörg Haider död

Kort efter det att artikeln ovan hade skrivits, nåddes vi av den tragiska nyheten att Jörg Haider, 58, hade omkommit tidigt på lördagsmorgonen den 11 oktober i en bilolycka.

Enligt nyhetsbyrån AP var Jörg Haider var på väg hem för att fira sin mammas 90-årsdag då han körde av vägen utanför Klagenfurt, huvudstad i den österrikiska delstaten Kärnten, där han var regeringschef med ett stöd på hela 39 procent av väljarna.

Olyckan inträffade under en omkörning, då Haider tappade kontrollen över bilen som voltade och kraschade. Haider, som var ensam i bilen, avled av svåra bröst- och huvudskador.

Jörg Haiders bortgång innebär att BZÖ har en svår och oviss framtid framför sig. "För oss är det här slutet på världen", sade en bestört Stefan Petzner, en av Haiders närmaste män i BZÖ, i ett uttalande kort efter olyckan.

Jörg Haider efterlämnar fru och sina två döttrar.

Dags att stärka det svenska försvaret

Kungliga Smålands regemente – I12 i Eksjö – tillhörde de många bygdeförband som fick skatta åt förgängelsen som en konsekvens av Försvarsbeslut 2000. Regementet lades ner efter 277 år av trogen tjänst för fosterlandets försvar. I12:s kaserne används idag för skilda civila ändamål. I kanslihuset återfinns numera det ryska företaget Comstar med verksamhet inom skogsindustrin sedan kommunstyrelsen hyrt ut byggnaden till ryssarna. Till på köpet tilläts nu den ryska flaggan vaja jämte den svenska, i strid med alla flaggningsregler, utanför byggnaden.

Tommy Hansson

tommy.hansson@bredband.net

Den skamliga situationen i Eksjö är symptomatisk för den pågående avvecklingen av Sveriges försvar och oförmågan att urskilja varifrån hotet mot vår säkerhet kommer. Detta är naturligtvis särskilt allvarligt i en tid när Ryssland spänner musklerna, senast i Georgien och kanske någon annan stans härnäst.

Riksdagsbeslutet om Sveriges försvar 2000, signerat ÖB Owe Wigtorin, innebar startskottet för en massiv svensk nedrustning, för att inte säga avrustning. När Försvarsbeslut 2004, signerat ÖB Håkan Syrén, ytterligare gröpte ur försvarsförmågan var det är inte obefogat att tala om en massaker på vårt försvar. Så gott som hela Norrland är i dag oförsvarat, och på Gotland har forna dagars försvarsinstallationer av olika slag ersatts av Riksantikvarieämbetet. För att citera Herman Lindqvist i Aftonbladet den 1 juni 2008: "Under spaning efter den hotbild som flytt håller dagens makthavare på att skära ner den svenska försvarsmakten till ungefär samma storlek som under Gustav Vasas tid, men då hade Sverige inte ens en miljon invånare att försvara."

Det anmärkningsvärda är att det av tradition försvarsvänliga Moderata samlingspartiet, lett av förre elitsoldaten Fredrik Reinfeldt, fortsätter den avrustning som inleddes av socialdemokraterna vilka som alla vet har en lång tradition av för-

svarsfientlighet. När den liberala ministären Karl Staaff kort före första världskrigets utbrott 1914 beslutade om en svensk nedrustning påhejades den ivrigt av socialdemokraterna. Främst i ledet av nedrustningsivrare stod den då 24-årige journalisten Per Albin Hansson. Lyckligtvis fanns i Sverige då en stark försvarsvänlig opinion - manifesterad i det så kallade Bondetåget - som med starkt stöd från kungahuset drev på för en förstärkning av försvarsresurserna.

Tiden efter det stora krigets slut präglades av pacifistiska stämningar vilka ledde fram till försvarsbeslutet 1925 - eftersom den allmänna parollen nu var "aldrig mera krig" hårdbantades försvaret. 17 militära förband lades ned och tusentals stamanställda fick avsked på grått papper. Värnpliktstiden bantades till 140 dagar. Försvarsminister i Rickard Sänders socialdemokratiska ministär var Per Albin Hansson, vilken som statsminister vid utbrottet av andra världskriget 1939 ljög svenska folket rakt upp i ansiktet då han försäkrade att "vår beredskap är god".

Högröstad vänsteropinion

Den stora skillnaden mellan försvarsbeslutet 1925 och det 2000 är att det förra beslutet tillät ett återtagande av de militära resurserna inom rimlig tid. Rikets försvar var visserligen inte alls särskilt slagkraftigt 1939, men hade inom ett par år nått en försvarsstyrka som var tillräckligt potent för att hålla vårt land utanför andra världskriget, låt vara att också andra faktorer bidrog härtill. Om kriget skulle bryta ut anno 2008 står vi fullständigt oförsvarade. I det läget vore det kanske lika bra att anamma den danske missnöjespolitikern Mogens Glistrups förslag från 1970-talet om att ersätta försvaret med en telefonsvarare med budskapet "Vi ger oss". På ryska.

Hur har vi hamnat i den situationen? För att få reda på det måste vi gå 60 år tillbaka i tiden, närmare bestämt till det försvarsbeslut som fattades 1948 vilket har återverkningar än i dag. Dåvarande ÖB Helge Jung, som på 1930-talet varit en av tillskyndarna till den upprustning som skulle få genomslag omkring ett decennium senare, ville ha ett försvar som skulle kunna hålla ställningarna tillräckligt länge för att hjälp uti-

En tapper skara svenska soldater övar på Ladugårdsgårde i Stockholm. En skara som stadigt krymper om inget genomgripande snars görs för att bättra på försvarsförmågan. Foto: Tommy Hansson

från - läs västmakterna med USA i spetsen - skulle hinna anlända. Den socialdemokratiska regeringen, i denna fråga anförd av utrikesminister Ernst Wigforss, vände sig emellertid mot Jungs tankegång - Sverige skulle i stället ha ett heltäckande försvar som kunde försvara den svenska alliansfriheten.

Det hör till saken att Undén och Wigforss var de mest övertygade socialdemokratiska förespråkarna för ett utrikespolitiskt synsätt som varmt omhuldade "kålsuparteorin", vilken inte gjorde någon principiell skillnad mellan västlig demokrati och öststatsocialism: USA och Sovjetunionen var lika goda kålsupare. Den socialdemokratiska regeringen beslutade sig för att satsa hårt på flygvapnet på de övriga försvarsgrenarnas bekostnad. ÖB Helge Jung valde att inte ta strid i frågan och fick stöd av de flesta av tidens toppmilitärer. Försvaret fick i alla fall rejält med pengar och kunde bibehålla sin dåvarande organisation.

Så länge den svenska ekonomin seglade i medvind kunde de höga försvarskostnaderna bibehållas. I höjd med Olof Palmes tillträde som statsminister började dock ekonomin vända nedåt, samtidigt som en högröstad vänsteropinion krävde att försvarskostnaderna skulle bantas kraftigt.

Vinner inga krig

Enligt generallöjtnant Carl Björem, vars synpunkter artikelförfattaren för en tid sedan hade möjlighet att ta del av, inträffade på 1960-talet en revolution i svenskt försvarstänkande. Det koncept enligt vilket striden mot en invaderande fiende skulle tas på marken blev omodernt efter nya signaler från USA. Ett nytt tekniktänkande medförde att försvarsmaterielproducenterna fick allt större inflytande över försvarsplaneringen. Ett tydligt exempel härpå är den oproportionerliga satsningen på stridsflygplanet JAS 39 Gripen, som kommit att bli en gökunge i det svenska försvarsboet - allting annat har fått stryka på foten eller skrotas. Dit hör framförallt vårt traditionella värnpliktsförsvar.

Från Försvarsbeslut 1972 och framåt har eroderingen av Sveriges

försvarskraft fortgått i en alltmer accelererad takt. Vare sig det borgerliga försvarsbeslutet 1992 eller det socialdemokratiska 1996 löste några problem. ÖB Owe Wigtorin varnade för ett kommande "stålbad" vilket mycket riktigt kom genom Försvarsbeslut 2000, följt av det ännu mer katastrofala Försvarsbeslut 2004. Och i en rapport som presenterades i juni 2008 föreslår försvarsberedningen inför nästa försvarsbeslut en partiell skrotning av luftvärnet, en reducering av antalet stridvagnar och andra tunga stridsfordon och att antalet stridsflygplan i väsentlig grad skall minskas. Några nya materielsatsningar blir det inte tal om. Den enda avvikelser från den extrema nedrustningstrenden är, enligt försvarsminister Tolgfors, att förbandsnedläggningen skall avbrytas.

Envar torde inse att sistnämnda "satsning" inte kommer att vinna några krig eller bjuda ens halvhjärtat motstånd mot en fientlig invasion. Försvarsledningen verkar heller inte tro att detta skall behövas. Överste Johan Kihl, som av många för några år sedan sågs som "framtidens general", basunerade i ett öppenlydande uttalande ut att inget fientligt angrepp mot Sverige skulle ske inom de närmaste 50 åren! Därefter tvingades han av naturliga skäl att avgå. I dag är Kihl bland annat verksam inom Beridna högvakten, där han kanske kan förväntas göra mindre skada.

En starkt bidragande orsak till att politikerna i allmänhet ser med mistro på försvaret är naturligtvis dettas ekonomiska inkompetens: trots både personella och materielrelaterade nedskärningar ligger försvarskostnaderna alltjämt på en betydande nivå. Enligt general Björem beror detta på bristande balans mellan de inbördes konkurrerande försvarsgrenarna och avsaknad av strategiskt bedömande. Tonvikten i dagens försvar ligger i stället på svenskt deltagande i internationella operationer i exempelvis Afghanistan, Tchad och Kongo och på att, vid behov, bekämpa terrorism. Dessutom utpekades det så kallade klimathotet som en viktig angelägenhet för svenskt försvar.

En följd av ovan beskrivna tänkande var skapandet av Nordic Battlegroup, det vill säga en elitstyrka som

med kort varsel skulle kunna sättas in i aktuella konfliktråden. Nu har också denna satsning lagts ned, vilket innebär en kapitalförstörelse av gigantiska mått.

För den som i likhet med artikelförfattaren brukar läsa försvarspublikationer av typ Försvarets Forum står det också klart att väsentliga kostnader och tankemöda ägnas åt att skapa jämställdhet mellan män och kvinnor inom försvaret, underlätta rekrytering av personer med utländsk bakgrund och att värva homo- och transsexuella individer till försvaret. ÖB Håkan Syrén brukar således vara en ofta sedd gäst vid "Pridefestivalen" i Stockholm. Inte heller detta lär vi vinna många krig på.

Exemplet Finland

Det militära tänkande som dominerat de båda senaste decennierna är på ett avgörande sätt präglad av Berlinmurens fall 1989 och Sovjetunionens kollaps 1991. Det omtalade "hotet från öst" skulle därmed vara förpassat till malpåsen och utvecklingen i vårt närområde hädanefter präglad av fredlig samverkan. Enligt Johan Kihl och hans meningsfränder fanns inte längre något behov av ett svenskt invasionsförsvar. "Insatsförsvar" blev det nya kodordet för politiskt korrekta militärer. Utvecklingen i Ryssland under Putin och Medvedev i riktning mot ett alltmer auktoritärt samhälle och en därav följande kraftig återuppbyggnad av en krigsmakt som inom några år kan vara tillbaka på sovjetisk nivå har emellertid gjort detta resonemang obsolet.

I en debattartikel i Expressen med rubriceringen "Sverige måste kunna kriga" den 13 juni 2008 framhåller försvarsanalytikern Ingemar Dörfer: "Då Ryssland tänker som en 1800-talsmakt kan vi förvänta oss kanonbåtsdiplomati eftersom vi till skillnad från Norge, Island, Danmark, Tyskland, Polen, Litauen, Lettland och Estland inte ens är med i NATO." Följden kan bli, varnar Dörfer, en svensk "finlandisering" för att låna ett begrepp från det kalla kriget illustrerande förhållandet mellan Sovjet och Finland.

■ Fortsättning på nästa sida

Den moderatledda regeringen har valt att fortsätta med den avrustning av det svenska försvaret som inleddes av socialdemokraterna. Foto: Pawel Flato

SDU i kampanj mot svenskfientligheten

Som många säkert har sett på Sverigedemokratisk Ungdoms hemsida (ungsvenskar.se), på olika forum eller i svensk media, så har ungdomsförbundet startat en riksomfattande kampanj, som vänder sig mot svenskfientligheten och de konsekvenser det får i samhället.

Vi är många som under årens lopp bevittnat gängmisshandel, våldtäkter, rån och hot. Nu vill vi väcka en eftertanke till svenskarna att det är dags att börja reagera. Vi anser oss inte längre vilja bli diskriminerade av varken myndigheter, politiker eller journalister. Ju mer omfattade invandringen blivit till Sverige, ju hårdare klimat har vi fått i form av en aggressivare attityd mot exempelvis svenska elever i skolan. Skolavslutningar i kyrkan förbjuds och ungdomar tvingas känna förnedring över sitt ursprung i det att man tvingas lämna symboler med dess uttryck hemma. I och med detta pågår en sorts censur i skolorna där även skolfoton hårdgranskas. Hot om sänkta betyg utfärdas om man inte lydigt rättar sig i ledet.

Torgmötena som Sverigedemokratisk Ungdom nu håller visar kommuninvånarna att det finns civilkurage kvar. Detta väcker ett hopp om en förändring. För ju fler som öppet törs uttrycka sig, ju fler törs också göra likadant. Därmed kommer vi att upptäcka hur lika vi tycker och tänker samt att vi svenskar är ett folk som har en hög rättsuppfattning och en god känsla för etik och moral. Jag ser att vår självrespekt har goda förutsättningar att få en återkomst, för vårt folk är fredligt i det att vi har en foglig och hygglig anda. Men hur bemötande vi svenskar än är så kommer även vi till en punkt då vi måste säga ifrån. Och den slutpunkten har kommit nu, vilket vi tydligt kan se tendenser från när det gäller opinionsundersökningarna. Svenskarna vill givetvis ha en dialog i det ihärdigt nedstygade ämnet svenskfientligheten.

Som många där hemma säkerligen känt av, så har vi från samhällets håll länge blivit itutade en slags rädsla att yttra vår åsikt. För att nu bekämpa individens fruktan att uttrycka sig, så krävs ordentliga politiska framtidsvisioner som vi i dag bara kan hitta hos Sverigedemokraterna. Låt oss hämta mod från varandra och tillsammans återskapa en samhällsgemenskap där oräddhet är ett faktum. För när vi har kommit till makten så finns det ingen "positiv särbehandling" eller regeringspropositioner som diskriminerar svenskar. Då kommer mycket av det som beskrivits ovan att åter bli normalt.

Louise Erixon

louise.erixon@ungsvenskar.se

Det hade precis slutat regna och vädret hade börjat klarna upp då William Petzäll ställde upp torgmötesutrustningen i Borås. Han upplevde intresset som stort kring Sverigedemokratisk Ungdoms kampanj om det riktade våldet mot svenskarna samt den negativa särbehandling många utsätts för utifrån myndighetshåll.

Louise Erixon

louise.erixon@ungsvenskar.se

Torgmötesturnén gick av stapeln den 4 oktober och har sedan dess hållits i städer som Södertälje, Borås, Landskrona, Malmö, Kinna och även i Varberg. Petzäll säger sig vara nöjd med kampanjen i det han fått en god respons från allmänheten.

Syftet med torgmötesturnén var att väcka ett intresse kring Sverigedemokraternas politik där man som enda parti vågar diskutera det omfattande våldet och diskriminering av svenskarna. Petzäll riktade därför skarp kritik mot riksdagspartiernas sätt att hantera saken i det han menade att man enbart hanterade frågan med hjälp av dåliga klyschor:

"Hur kan de med trovärdighet säga sig värna ett samhälle som bygger på likabehandlingsprincipen när man samtidigt inför krav på att människor utifrån etnisk bakgrund ska särbehandlas på arbetsmarknaden eller vid intagning av högskoleutbildningar?"

William uppmärksammade även de välkända situationerna när svenskar tvingas skämmas över sina Sverigevänliga motiv på tröjor, medan invandrare uppmuntras till att stolt symbolisera sin nationella hemvist.

Torgmötet i Borås störces dock av ett tjugotal motdemonstranter som i sann vänsterintellektuell anda skramlade med nycklar och skrek slagord. En och en annan försökte även att

I Borås kunde torgmötet genomföras utan några större problem. Värre var det i Malmö, där även det andra mötet den 18 oktober störces av diverse vänsterextrema grupperingar, däribland vänsterpartiser från Malmö. Foto: SD-K bildarkiv

Trots att de antidemokratiska vänsterextremisterna störde med skrik, diverse tillmälen och busvisslingar samt ägg- och fruktkastning, höll Erik Almqvist, ordförande för Sverigedemokraternas Ungdomsförbund, SDU, ett närmare två timmar långt tal om den tilltagande svenskfientligheten. Foto: SD-K bildarkiv

göra närmanden mot William Petzäll vilket polisen snabbt lyckades avvärja. Antidemokraterna kördes därmed bort av polisen och lugnet kunde därmed återställas. Många av dem som lyssnade uttalade sitt fulla stöd

till Sverigedemokraterna i det man nickade igenkännande till mycket av vad som sades. William har bara gott att säga om polisen och anser att de gjorde ett bra jobb.

■ Fortsättning från sidan 8

Ryssarna kunde förvisso i kraft av sin enorma militära överlägsenhet under det kalla kriget dominera Finlands utrikespolitik. I dag är förhållandet annorlunda. Finland har i dag nämligen en föredömlig försvarspolitik med nyckelord som framförhållning, prioritering av eget territorium och ansvar gentemot de egna medborgarna. Finland fullföljer därmed en satsning på sitt nationella försvar som varit konsekvent under hela efterkrigstiden. Till skillnad från förhållandet i Sverige råder i vårt östliga broderland samstämmighet mellan politiska och militära beslutsfattare. Målsättningen att försvara det egna territoriet och därmed landets självständighet ligger fast. Och det är minst av allt någon hemlighet hur den finska hotbilden ser ut: hotet kommer från öster.

Finland har, ensamt i Norden, en försvarsmaktsstruktur som bibehålls från det kalla kriget. Bärande är värnpliktsförsvaret, vilket gör det möjligt att försvara hela landets territorium och som alltjämt har en stark förankring i folkdjupet. Detta är föga märkligt – endast genom heroiska insatser under en rad krig

har det finska folket lyckats bevara frihet och demokrati. Dessutom är repetitionsutbildningen omhuldad eftersom oövade soldater i olika årsklasser inte gör mycket nytta.

Den svenska avvecklingen av värnpliktsförsvaret kommer att leda till en av många obeaktad konsekvens, ty utan värnpliktiga kommer det för svenskt försvar så viktiga hemvärnet på sikt att dö ut då det inte längre finns en självklar rekryteringsbas. Detta återigen till skillnad från Finland, vars hemvärn lades ner 1944 men som åter har byggts upp och kommer att vara operativt 2010.

Hotet från öst

Det som gäller Finland gäller också Sverige – hotet kommer från öst och ett auktoritärt Ryssland som åter börjar visa björntänderna. Till och med utrikesminister Carl Bildt, som länge i stort sett ignorerat Ryssland som ett säkerhetshot, har börjat komma till insikt om verkligheten. I sitt nyhetsbrev "Alla dessa dagar" skriver han så den 10 juli 2008:

"Det är mycket anmärkningsvärt att Ryssland åter låtit sitt stridsflyg operera över Georgien – och det blir inte mindre anmärkningsvärt genom att man nu offentligt meddelar detta och därmed gör militära

operationer över andra nationer till ett officiellt utrikespolitiskt instrument... Ett Ryssland som agerar så mot ett grannland kommer att få leva med misstanken att man är beredd att agera på samma sätt mot andra grannstater. Och detta kommer ofrånkomligen att leda till ett politiskt klimat i Europa annorlunda än det vi skulle önska."

Kort tid efter denna analys började ryska stridsvagnar rulla in i Georgien, officiellt för att bistå angripna ryssar i utbrytarenklaverna Sydossetien och Abchasien men säkerligen i minst lika hög grad för att sätta de besvärliga georgierna på plats i största allmänhet. Efter Georgien finns det anledning att fråga sig var de ryska vapnen kommer att spela härnäst. Carl Bildt och andra regeringspolitiker hade inte behövt bli så överraskade av den ryska aggressionen i Georgien om man hade lyssnat till sin egen underrättelsetjänst. Som Christian Braw framhåller i en artikel i tidningen Världen idag den 3 september 2008:

"Då hade man känt till, att Rysslands politik mot grannländerna sedan 1990-talet styrts av Karaganovdoktrinen, som utarbetats vid det utrikespolitiska institutet i Moskva. Det är den ryska motsvarigheten till

USA:s Monroedoktrin under det kalla kriget." Karaganovdoktrinen är, enligt Braw, "att återta makten över grannländerna, däribland Georgien och Baltikum. Det skall ske genom en kombination av åtgärder. Medan man väntar på det rätta tillfället, lägger man under sig delar av grannländernas ekonomi, särskilt transportväsen och energiförsörjning."

Braw understryker vidare att de rysktalande minoriteterna i berörda länder har en central uppgift när det gäller att förbereda maktövertagandet. De aktiveras direkt från Moskva. I den psykologiska krigföringen framställs de ryska minoriteterna som förtryckta och förföljda och att det är "moder Rysslands" plikt att bistå dem, något vi såg prov på just i Georgien.

Ett Ryssland som styrs av Karaganovdoktrinen skulle också kunna förväntas utöva utpressningspolitik mot ett försvarslöst Sverige, som inte ens bryr sig om att försvara Östersjöns största ö, Gotland. Frågan är då varför Sverige är så ovilligt att se någon fara i Ryssland.

Det var under vänsterns gyllene dagar på 1960- och 1970-talen det blev på modet att förlöjliga synen på Sovjetryssland som ett hot och det syn-

sättet råder till stor del fortfarande. Detta trots att historien borde lära oss något annat. Det var Ryssland som anställde stor förödelse längs den svenska ostkusten efter det stora nordiska kriget 1700 – 1721. Det var i kriget mot Ryssland 1808 – 1809 som vi förlorade Finland. Det var Sovjetryssland som sänkte svenska fartyg och sköt ner svenska flygplan under och efter andra världskriget. Det var Ryssland som satsade stora resurser på att spionera på Sverige under det kalla kriget. Storspioner som Hilding Andersson, Fritjof Enbom, Stig Wennerström och Stig Bergling är bara toppen på ett isberg av sovjetisk subversion.

Bergling skriver för övrigt på debattplats i Expressen den 14 juli 2008 i ett försvar för FRA-lagen att: "Allt tal om avspänning mellan Ryssland och omvärlden är nonsens. Kalla kriget avslutades aldrig i Ryssland."

Att stärka försvaret och att i det perspektivet skapa samsyn mellan politiker, militärer och befolkning är under alla omständigheter en ödesfråga för Sverige. Om Sverigedemokraterna här kan göra en insats efter ett inträde i riksdagen 2010 har partiet gjort en bestående insats för vårt land.

Svenska seder och bruk

Trots att motsatsen ofta hävdas har vi svenskar ett mycket rikt- och spännande kulturarv att förvalta, vilket inte minst manifesteras i våra traditionella seder och bruk. Dessa är tyvärr på väg att falla i glömska som ett resultat av den snabba urbaniserings- och moderniseringsprocess som vårt land genomgått, men också som ett direkt resultat av en svenskfientlig politik och den beklagliga svenska fallenheten för självförakt.

Genom denna artikelserie hoppas vi dock kunna sprida ljus över såväl utdöda som levande, rikstäckande som lokala, seder och bruk.

Vi uppmanar våra läsare att hjälpa till med att förvalta och återuppliva vårt svenska kulturarv.

Vi tar också tacksamt emot tips och upplysningar kring ämnet.

Del 6: Ålagille - en fest med ormens broder

Ålen är en fisk som genom sin rikliga förekomst och goda smak spelat en stor roll i kosthållningen för äldre tiders svenskar. Dess utseende, levnadssätt och bristen på kunskap om hur den förökar sig har gjort att den omgivits av ett mystikens skimmer och gett upphov till en lång rad talesätt, föreställningar och seder.

Mattias Karlsson

mattias.karlsson@sverigedemokraterna.se

Ormens broder

Som nämndes inledningsvis har ålen spelat en stor roll i den äldre svenska kosthållningen. Det faktum att ålen ätits i en sådan omfattning är dock tämligen unikt för Sverige. Bland våra nordiska grannar, flera andra europeiska folk och även i delar av norra Sverige, har ålen på grund av sitt utseende, betraktats som "ormens broder" och därför ratats som matfisk. Estlandssvenskarna på Ormsö tillhörde de folk som aldrig åt ål. Enligt en gammal estlandssvensk folksägen var ormen och ålen från början samma varelse, men som straff för att ormen lurat Adam och Eva att äta av kunskapens träd, tog Jesus en käpp och slog ormen mitt itu, så att huvudet hamnade på land och stjärten i havet. Av huvudet bildades så en ny orm och av stjärten skapades ålen. En annan vida spridd föreställning i Norden var att ålen specialiserat sig på att äta liken av drunknade sjömän, vilket knappast ökade dess popularitet.

Förutom att i hög utsträckning äta ål, så har svenskarna också använt ålens skinn i högre utsträckning än de flesta andra folk. Över hela Sverige har ålskinn använts vid tillverkningen av slagor; i Skåne använde man ålskinn för att göra seldon till hästarna, i Ångermanland gjorde man bössfodral, i Hälsingland vantar, i Jämtland sängkläder. Från Östergötland uppges att kvinnorna brukade fläta in två remsor av ålskinn i sina nattflätor och att det feta ålskinnet ansågs vara bra för hårväxten. Ålskinnet användes också inom folkmedicinen och ibland annat Småland använde man torkat ålskinn

Än i dag är sju ålrätter ett minimum för varje ålagille med självaktning. Vanligast förekommande är ålasoppa, luad, inkokt, ugnstek, rökt och halmad ål samt aladåb.

Foto: www.ahusstrand.com/alagille_ahusstrand_05.pdf

som omslag mot gikt.

Ålamörkret

Under den period från mitten av augusti till mitten av november som i folkmun går under beteckningen "ålamörkret" går ålen i enorma stim in mot den skånska östkusten.

Den rikliga förekomsten av ål på denna kustremsa har under århundraden utnyttjats av skånska ålafiskare. Ålen har fångats med bland annat långrev, not, mjärdar, ryssjor (hommor), ål-kistor och hjulster. Fisket under ålamörkret var så intensivt att många fiskare valde att bo på stranden under denna period. Längre skall fiskarna ha tillbringat nätterna i sandgropar på stranden med sin uppochnedvända fiskebåt som enda skydd mot väder och vind, men så småningom restes små träskjul eller "ålabodar" längs kusten, där fiskarna kunde bo.

Ålagille

Många av fiskarna och deras så kallade "lejekarlar" kom från fattiga bondefamiljer och få ägde därför de vatten eller så kallade "åladrätter" där de fiskade. När ålafiskarna efter avslutad säsong skulle erlagga arrende till markägaren eller tionde till prästen samlades man till speciella ålastämmor, och då passade man på att ställa till kalas samtidigt. Det är dessa kalas som sedermera fått benämningen ålagillen.

Att fira i samband med erläggandet av en avgift kan kanske te sig märkligt och är väl ingenting som vi moderna svenskar skulle komma på tanken att göra. Denna sed var dock vanligt förekommande även i andra sammanhang och har sin grund i stoltheten hos den svenska allmogen. Man ville helt enkelt visa överheten och grannarna att man trots pålagorna klarade sig bra och hade det gott

ställt, oavsett om det var sant eller inte. Ibland kunde dock själva gillet fungera som en delbetalning i sig.

Ålagillena hölls i fiskarnas ålabodar på stranden. Naturligtvis förtärde man ål i alla dess former. Än i dag är sju ålrätter ett minimum för varje ålagille med självaktning. Vanligast förekommande är ålasoppa, luad, inkokt, ugnstek, rökt och halmad ål samt aladåb. Till varje rätt krävs naturligtvis också en anseelig mängd snapsar, vilket kanske förklarar det gamla talessättet om att:

"Ett riktigt ålagille är när en samling karlar i skymningen går in i en ålabod för att äta ål och kommer därifrån i gryningen och ingen vet vad som hände därinne. Inte ens de som var med..." (På grund av gammal fiskarskrock var kvinnor förr portförbudna i ålabodarna, men denna vidskeplighet har man nu gjort sig av med.)

Ålakung/Åladrottning

Under ålagillet bjuds det på underhållning i form av roliga historier, dragspelsmusik och mer eller mindre sanna anekdoter. Enligt traditionen skall också en ålakung/åladrottning utses.

Den ärofyllda titeln kan man erövrå genom att äta flest ålar. För att visa hur mycket man ätit sparar man benen och lägger dem i en ring på tallriken och i ett kors över den, så att det liknar ett solkors. Varje kors motsvarar cirka ett kilo ål, och förr ansågs det att "en riktig karl" skulle kunna äta åtminstone två kors under ett gille.

"Tag ålen i stjärten och flickan på orden, ej halare handtag du finner på jorden", sade man förr i Västmanland. I Småland använde man nästan samma uttryck, men där var det männens löften som inte ansågs vara något att förlita sig på. Oavsett vilket av talessätten som ligger närmast sanningen, så illustrerar de båda hur svårt det är att hålla fast en ål i stjärten. Just denna svårighet har gett upphov till en vanligt förekommande sed på ålagillen, som går ut på att under kortast möjliga tid sticka ned handen i en tunna full med levande ålar och dra upp en av dem i stjärten. Den som lyckas med detta kan erhålla rätten att få titulera sig ålakung/åladrottning, även om man inte klarar att få ned kilovis med ål under middagen.

Trots att de ursprungliga gillena, som arrangerades av fiskarna själva, knappast existerar längre, så är ålagillet, glädjande nog, en i allra högsta grad levande tradition som tagits över av värdshus och kommersiella intressen längs den så kallade ålakusten i Skåne. De vänner av svensk kultur som aldrig bevistat ett sådant eller som har bevistat det och sedan glömt det dagen efter, kan jag varmt rekommendera ett besök.

Källor:

- Havsrätter, Kuttluckor och Rabboxar – Folklig kunskap om fiskar i Norden, I. Svanberg
- Mat och måltid, N-A. Bringéus
- Matkultur i Skåne, N-A. Bringéus
- Svenska traditioner, E. Schön

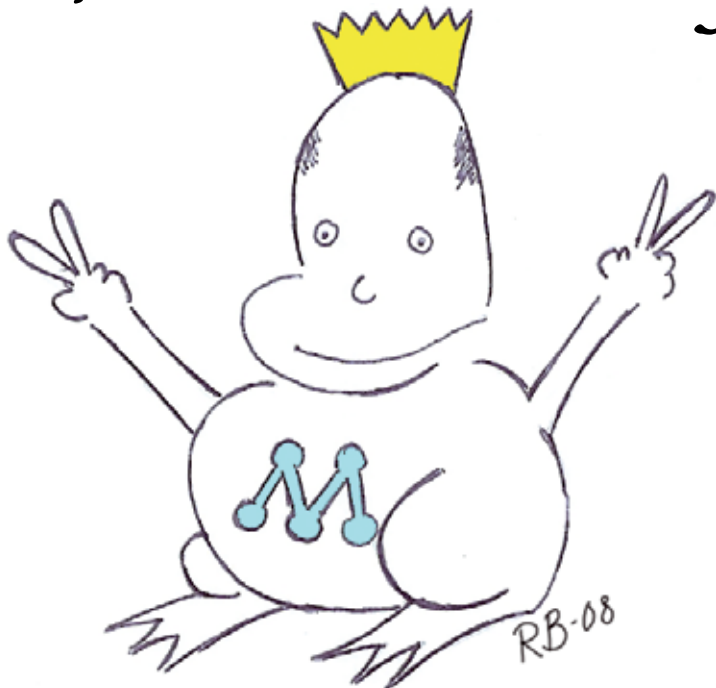
STÖD SVERIGEDEMOKRATERNAS VALFOND!

PENGARNA GÅR OAVKORTAT TILL PARTIETS VALRÖRELSE,
BANKGIRO: 5308-3218

ROBBANS BETRAKTELSE...

Grodornas konung

"Vi har inte högre socialbidrag i dag än vad vi hade 2006. Om det är så att det stiger så vet jag vad det beror på, men om vi ska diskutera flyktingmottagning så ska vi ha det som ett särskilt ämne tycker jag."

Barockt

MATTIAS KARLSSON
KOMMENTERAR UTTALANDEN

"De älskar ju den hära underdogstämpelein på sig själva. Alla motarbetar dem, alla journalister är emot dem, vilket i och för sig stämmer ganska ofta... hehehe."

(Peter Wolodarski, ledarskribent Dagens nyheter, i SVT:s Gomorron Sverige, 2008-07-18)

Få se nu... ett gäng journalister och politiker från olika läger sitter tillsammans med en programledare i SVT:s morgonsoffa och diskuterar hur hemska och lögnaktiga Sverigedemokraterna är. Ingen representant från Sverigedemokraterna har dock tillåtits att medverka för att försvara partiet. Som ett konkret exempel på hur lögnaktiga och hala vi är, nämns det att vi försöker påskina att vi är motarbetade och avskydda av etablerade politiker och journalister. Därefter medger man att det stämmer och sedan skrattar man lite. Den logiska slutsatsen av detta resonemang måste bli att man ljuger när man talar sanning och talar sanning när man ljuger. "Sanning är lögn" alltså. Det slagordet låter märkligt bekant på något vis. Tror jag har hört det förut... Kan det ha varit 1984?

*

"Dalahästar och potatis – hur kul är det i längden?"

(Annonsbilaga med temat Ramadan från branschorganisationen Svensk handel, Metro 2008-09-17)

Ja, usch och fy för den tråkiga svenska kulturen. Fram för mer torterat kött, könsstymning, sharialagar och hedersväld, så att det blir lite fart under galoscherna!

"Sharia manar till utplåning av alla möss. Det gäller både gnagarna själva och den berömda tecknade musen."

(Den saudiska imamen och diplomaten, shejk Muhammad al-Munajid, uttalar en fatwa över Musse Pigg. Sydsvenskan, 2008-09-25)

Fatwa över Musse Pigg alltså och nyligen förbjöds sagan om de tre små grisarna i engelska skolor, då de ansågs kunna förolämpa rättrogna muslimer. I det mångkulturella samhället lever till och med sagofiguerna farligt.

*

"Vad är egentligen det svenska kulturarvet? Det finns inte egentligen."

(Kristdemokraten Rolf Tufvesson, regionråd och kultur-nämndens ordförande i region Skåne. Tidningen Kristdemokraten, 2008-09-22)

Vad är egentligen det kristdemokratiska partiet? Ingen vet ju vilka de är eller vad de tycker egentligen, inklusive de själva. De finns snart inte längre. Och tur är väl det.

*

"Ät nåt annat då!"

(Fredrik Reinfeldt, SVT-Rapport, 2008-09-01)

Statsministern besöker ett halalslakteri och ger en känga åt djurrättsorganisationerna, svenska veterinärsförbundet och alla de svenskar som inte tycker att det verkar vara någon särskilt bra idé att tortera djuren innan man skall äta dem. Till alla de moderatväljare som upprörs över statsministerns agerande vill jag bara säga: Rösta på nåt annat då!

Den Förbannade sverigedemokraten

Linus är en tvåbarnsfar i sina bästa år som försörjer sig som kontorsrätta och som nästan alltid har ett leende på läpparna. Han bor med sin familj i Stockholm och är på fritiden aktiv i Sverigedemokraterna.

Linus kom en dag att tänka på hur många arga e-brev han skickar, företrädesvis till journalister, bara för att inte spricka av ilska - allt till ingen nytta. Därför startade han en blogg med namnet *Den förbannade sverigedemokraten*. Bloggen genomsyras av en lätt ilsken attityd. Ömsom med glimten i ögat, ömsom på blodigt allvar.

*Partivänner, bröder och systrar
– vår tid kommer!*

Om man ska orka hålla på med politik så måste man tro på att ens idéer en dag ska få gehör. Att det parti man tillhör skall få reellt inflytande, få makt, för att tala ren svenska. Och det tror jag. Jag tror till exempel, som de flesta andra med någorlunda koll, att Sverigedemokraterna kommer in i riksdagen nästa val. Det är inte en särskilt kontroversiell gissning att det blir så, och då får vi ju makt. Även ett litet parti har ju faktiskt inflytande när detta väl finns representerat i riksdagen. Detta har vi sett, och ser fortfarande, exempel på med nuvarande mandatfördelning där till exempel miljöpartiet styr och ställer, kanske mer än vad de, strikt proportionellt sett, borde. Alltså är det rimligt att anta att vårt parti inom kort kommer att ha en del att säga till om rörande svensk politik.

Men det slutar inte där. Det stannar sannolikt inte vid fyra procent av rösterna och ett minimum av mandat i riksdagen. Allt pekar på att vi redan nu ligger kring en sisådär fem – sex procent om det vore val i dag. I opinionsmätningarna hamnar vi stadigt på fyra till fem procent och erfarenheten säger att det faktiska valresultatet för Sverigedemokraterna hamnar mycket över partiets resultat i dylika mätningar. "Skämmighetsfaktorn" kallas det visst av ogenerat partiska journalister och svårt politiserade talesmän för opinionsinstitut. (Man kan ju undra vem som borde skämmas när folk är rädda att uppge vilket parti de sympatiserar med. Inte är det partiet eller deras väljare i alla fall.)

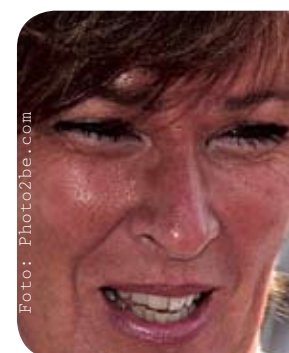
Hur som helst så är det ett faktum att opinionssiffror för Sverigedemokraterna inte är överdrivna, snarare tvärt om. Dessutom tror jag personligen att många som tidigare tänkt rösta på oss har avstått från detta när de inte sett det som troligt att vi skulle komma in i riksdagen. Vi kan mycket väl ha kommit över den tröskeln redan i dag, om inte annat så har vi definitivt gjort det om två år. Det är därför inte osannolikt att det kommer att handla om sex, sju eller åtta procent på valnatten 2010.

Om man får tro de senaste mätningarna från flera opinionsinstitut så skulle det innebära att Sverigedemokraterna med god marginal blir Sveriges tredje största parti!

Under alla år som jag varit sverigedemokrat har jag aldrig tidigare sett ljuset i tunneln så starkt som jag gör nu. Det är bara att fortsätta på den smala stigen som leder uppför – blåsippans väg – så kommer vi att nå målet, eller i alla fall ett av delmålen.

Den dagen kommer då vi stolt kan titta på varandra och känna att vi är med och gör skillnad, på riktigt. Vår tid kommer. Sveriges tid kommer. Och den kommer snart.

Fortsättning följer...

(S)AHLIN TÄNKER TILL:

"Svenskarna måste integreras i det nya Sverige, det gamla Sverige kommer inte tillbaka."

Mona Sahlin, Sveriges Radio P1
den 17 maj 2001

HALLÅ DÄR OLLE LARSSON LEDAMOT FÖR SVERIGEDEMOKRATERNA I HÄRJEDALEN

Olle Larsson har under 20 års tid arbetat för sina hjärtefrågor; demokrati och rättvisa för alla boende i Norrlands inland. För många sverigedemokrater blev Olle en väckarklocka när han till rikssårmötet i Karlstad motionerade om demokrati och lika rättigheter för alla inom renbetesområdet. Något de flesta trodde var en självklarhet.

Vem är Olle Larsson?

- Jag har växt upp och bor i Härjedalen i byn Ränningsvallen, som har fyra hushåll. Jag är 55 år och gift. Större delen av mitt yrkesliv har jag jobbat som svetsare och rörläggare i olika länder: Jemen, Saudiarabien, Vietnam, USA, Irland och Syrien. Jag har även varit sjöman, FN-soldat och åkare. Numera jobbar jag på oljeplattform i Norska havet.

Vad fick dig att engagera dig politiskt?

- Jag har under hela mitt liv varit förbannad över olikheterna i Norrlands inland. Måttet var rågat när förra jordbruksministern Nykvist meddelade att renägarnas positioner skulle flyttas fram ytterligare, på bekostnad av andra människor i Norrland.

Varför Sverigedemokraterna?

- Sd är det enda parti som vill arbeta för demokrati och utveckling i Norrland – som är den viktigaste frågan för mig. Jag har träffat företrädare för alla politiska partier. De flesta politiker tycker att jag driver viktiga frågor och håller med mig till dess att de har stämt av med sina partitoppar, då ändrar de åsikt och denna fråga är plötsligt inte viktig längre.

Du har verkligen stuckit ut hakan när det gäller demokrati och rennärringsfrågan i Norrland. Vilka reaktioner har du fått?

- Många har hört av sig och är glada över att det äntligen finns ett parti som jobbar för deras sak; lika rättigheter för alla. Flera av dem som hört av sig är samer som saknar renskötselrätt.

Hur går arbetet vidare i denna fråga?

- Jag ska fortsätta med fler motioner som handlar om att förbättra villkor och utveckling i Norrland. Jag jobbar med en motion till Sd om att äganderätten i Norrland ska vara densamma som i övriga Sverige och att en utredning ska se över hur vissa marker bytte ägare och "plötsligt" kom i statens ägo.

Vid valet 2006 fick Sd två mandat i Härjedalens kommun. Nu finns tre sverigedemokrater i kommunfullmäktige. Hur gick det till?

- Lars Hermansson, tidigare moderat, bytte parti när Sd antog min motion om lika rättigheter för alla i Norrland. "Rättvisa, skydd för den personliga integriteten och äganderätten. Kan det finnas bättre anledning till att byta parti", är Hermanssons egen kommentar till partibytet.

Vad tycker du om mediernas rapportering om Sd i Härjedalen?

- Medierna i Härjedalen har följt mig under 20 år, bland annat min 14 år långa kamp för att få köpa en tomt av staten i Ränningsvallen. En tomt som mina förfäder tidigare ägde men som staten köpte under hot om expropriation tillsammans med stora marker. Medierna i Härjedalen kan sakfrågorna och rapporteringen följer de pressetiska normerna och spelreglerna. Däremot har riksmidierna svårt att förstå fakta och reella förhållanden här och därmed blir rapporteringen inte sann.

Partinyheter

Studiecirkel i Stockholm

Under två dagar har ett antal sverigedemokrater i Stockholm deltagit i en studiecirkel för att lära sig mer om partiets politik och utbilda sig till blivande kommunpolitiker.

Det här var första steget i utbildningsverksamheten i Stockholm. Efter att ha gått igenom partiets politik och värderingar, så bjöds det upp till debattövningar genom fiktiva motioner. Debatterna lockade till många skratt och gav många tänkvärda reflektioner hos deltagarna.

Efteråt var alla överens om att det här startskottet på en fortsatt expansion av Stockholm både medlemsmässigt men även inför de kommande valframgångarna år 2010.

Värningskampanj nådde Ljusdal

Gävleborgsdistriktets kampanj "Bli politiker", nådde lördagen den 18 oktober Ljusdal. Hela stadskärnan fick motta vykort med texten: "Bli politiker, ring oss. Ingen erfarenhet krävs - vi utbildar dig."

På eftermiddagen, då alla områden var täckta, åkte de aktiva vidare till en stuga för korvgrillning och för att reflektera över dagen. Vissa passade även på att spela lite biljard.

- Jag har fått flera lyckönskningar och positiv respons i dag. Det märks att det finns potential här, säger Bernt Genberg, kontaktperson för Sverigedemokraterna i Ljusdal.

Ökat intresse i Kungälv

Tisdagen den 21 oktober höll Sverigedemokraterna i Kungälv medlemmöte. Mötet inleddes av Sd Kungälvs kontaktperson, Eric Blomqvist. Denne berättade att Sverigedemokraterna har ett starkt väljarstöd i kommunen; i förra riksdagsvalet fick partiet 3,5 procent av rösterna.

Västdistriktets ordförande, Peo Ejderhall, informerade sedan om hur distriktet kan hjälpa till att stötta Sd Kungälv vid till exempel bildande av en kommunförening och vid utbildning av kandidater. Två närvarande medlemmar förklarade sig också villiga att kandidera för partiet i nästa kommunval.

Närvarande på mötet var också Mikael Jansson och Patrik Ehn från Sd Göteborg, och de deklarerade att Sd Göteborg givetvis kan ställa upp och stötta Kungälv och andra kranskommuner till Göteborg, när det gäller sådant som utbildning.

Den stol partiet vann i Kungälvs fullmäktige 2006 är obesatt, men med stor sannolikhet kan Kungälvsborna se fram emot troligtvis två Sverigedemokratiska ledamöter år 2010.

Demoskop: Sverigedemokraterna i riksdagen

Sverigedemokraterna går kraftigt framåt i Demoskops oktobermätning och erhåller 4,5 procent av väljarstödet (+2,4), det högsta resultatet någonsin i en svensk opinionsundersökning.

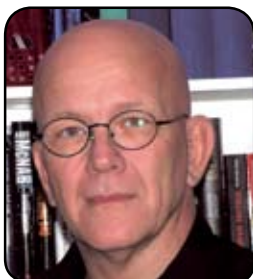
Flera opinionsinstitut - däribland Sifo med 4,4 procent - har tidigare visat att

stödet för Sverigedemokraterna ökat och att partiet redan nu med råge passerat fyraprocentsspärren till riksdagen.

Högst resultat har dock Sverigedemokraterna fått i norska Sentio Research och deras undersökning från juli månad, då partiet erhöll höga 5,5 procent av väljarsympatierna.

Tre frågor till tre sverigedemokrater:

1. Politisk förebild
2. Senast lästa bok
3. Hobby vid sidan av politiken

Ingemar Ljung, Botkyrka

1. Vladimir Putin och Condoleezza Rice
2. Flodhästen i vardagsrummet av Tommy Hellsten
3. Styrke- och motionsträning samt hundar

Andréa Brodin-Olsson, Hudiksvall

1. Jimmie Åkesson
2. Axel von Fersen av Herman Lindqvist
3. Hästar (tävlings, träning), golf och sport i allmänhet

Kaarina Andersson, Helsingborg

1. Pia Kjærsgaard, partiledare i Dansk Folkeparti
2. Soya av Danielle Steele
3. Mina husdjur (katt och papegoja) samt trädgårdsarbete